

GYŰJTŐ:	GÁLL EVA
GYŰJT. IDEJE:	1986.
FÖLDRAJZI M:	ORCÁ
SAKMUTATÓ:	XIX. A
	LENYÁKÖM'S

--	--	--	--	--

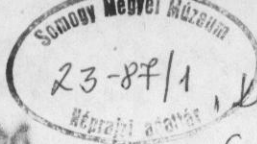
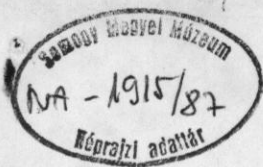
TART.:
LAIKODALMI RIGMUSOK
(GYŰJTÉS)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

17 lap

ÁTVEVETVE A NA-23/87-C1
TÉTELE ALÓL.

Vőlegény bucsustató

Kovács János
Grci és Toponár

Tisztelt gyűlöketet Isten szent nevében,
Induljunk el innen csendes békecsöngben.
Vőlegény urunknak felkorezni párját,
Az ő drága tündér, ékes menyasszonyát.
Szeressünk ma néki úrúnt a boldogságot,
Hosszunk kebelére egy szép virágcsalót.
Először az Isten hajlókába menjünk,
Hol szent áldás után boldog lesz majd hícsünk.
Tehát induljunk el az Isten nevében
Menjünk a mátkóért a legnagyobb renddel.
Addig is míg onnót hícsustérünk
Áldás és békecsög maradjon itt vőlük.

(voulas zézkel írtt
füzet anyagának
mábolata)

1 lap alapján:

Zsuzsanna János
Grci 1942.

Gy: Gyula 20a
1986.

Boklívóra menetkor

Szerencsés jó napot kívánunk kik jöttünk,
Minden jelenlevőt szívből köszöntünk.
Tartsan velünk mostan minden hívott vendég,
Hogy meghallgassuk az újpár esküvőjét.
Felkóron most tehát a kedves szülöket,
Engedjék el velünk kedves gyermeküket.
Hogy elmenjünk innen szent eskü tételre,
Az urnak szolgáljához az oltár elejbe.
Jer hát a boldog utra az Isten színe elé,
Hí párját ott mindenki megelé.

Boklívóról visszajövet

Visszejöttünk mindki jól végezte dolgát,
Felvettük az Uról megunkra az áldást.
Az új házcsokot az Urnak szolgálja,
Vacsaköté őket egy szent fogadással.
Ezen fogadók legyen úrök és szent,
Chajtásuk szerint adjon az Ur mindent.

Vacsora előtt

Vőlegény és menyasszony bekérőce az osztalhoz.

Tisztelt násznagy urak, legyen még egy híbe,
A becses vendégek tisztos sorába.
Mert nincsen vőlegény és nincsen menyasszony,
Gyenge fejen már régen tőrén azon,
Hogyha odnak mákik egy kevés kis helyet,
Rúgtán megyek értük beveseten őket.

Bejövet

Itt van menyasszony a vőlegény kedvese
Fogadják hát őket urain szívesen.

Első táll étel

Ami első táll étel uraim elhoztam,
Ezt a szakácsoktól nagy könyörgéssel kaptam.
Azért oda odam mint jó embereknek,
Isten áldásával mindnyájan egyenek.
De előbb hálaadást kell adni,
Antán ugy lehet a tállba bele nyulni.
Kivánom, hogy az egész sereg feldőljön,
Es a táll étel felett büszkén imédközzön.

Ima

Hagykegyvelmi Atyánk ki bíras mindenekkel
Mennyel és földi minden seregekkel,
Mi óri akarunk ezen eledelkkel,
Hogy garló testünket tápláljuk ezekkel.
Szenteld meg hát kérünk ezen eledelket,
S dicsőíresséink téged mint jó Istenünket.
Ámen.

Bor beküldés

Elhoztam a görbe csajkos fának levét,
Habár tudom jól, hogy nem kapáltam tévét.
Igyenek uraim vigen mihasszenek,
Forgassák a kancsót el ne eludjanek.
Dehogy a serbél én is ki ne maradjak
Egy jó pohárral nekem is adjanak.
Hogyha nekem is egy pohárral adnak,
Minjárt vigebben forogtom magamat.

Kágyéna szedéskor

Tisztelt jó uraim nagy szerencsétlenség történt,
Egy "Ugyetlen" gazdaságosony összedögtette a kancsót.
Azért jó uraim órádják meg egy-két pengővel,
Hogy kórházba mehessen nagy égési sebével.

Párkúltre.

Mivel, hogy nincs több ilyen izes étel,
Erre a nagyarnak viset inni véték,
Itt a jó párkúlt uraim vegyenek,
Szóles jóétvággal egyenek.

Réteare

Elhoztam egy újabb izletes eledelt
Az összehajtogatott turós, mákos réteart.
Van benne sokféle, van benne káposztás,
Vegyenek belőle kinek milyen tetenik
Szabad a választás.

Duara való

Tisztelt vendégsereg szép vendég korszoru,
Ne legyen most köztünk senki se szomorú,
Egy vagy két pohár bort emeljünk fel duara,
Mondjunk szívből áldást az új házaspárra,
Hossza muzsikások húzzátok a nótát
Majd megtaláljátok tányéron a díjját.

Menyasszony kikérése az asztaltól

Felkórem tisztelt násznagyuraimat,
Engedjék kiszálni az új házасokat.
Engedjék meg jó uraim hogy velük,
A nyoszoló és silányt is had szállítsam elő.
Ha elkészültünk az Isten nevébe
Bocsássonak utnak mindnyájukat szépen.

Kivezető

Tisztelt jó uraim most már elkészültünk,
A nyugelomnak helyére is megyünk.
Addig is míg onnét visszatérünk,
Áldás és békeesség maradjon itt velük.

Menyasszony táncker

Imé itt áll előttünk az édes menyasszony,
Hogy menyecske fejjel előszűl mulasson.
Minden vendégének egy nótát juttasson,
S majd az ajándékból új cipőt varrasson.
Táncoljon hát vele mindenki egy kurtát,
De el ne tiporják a cipője sarkát.
Gondoljanak arra, hogy drágáért varták,
Aztán tünjék meg bankóval a markát.
A véglegény kezében van egy üres tányér,
En kezdem a táncot a többi még ráér.
Addig menjenek el ha húszasért, százasért
Húzz rá cigány, húzz rá az új házaspárért.

A jegyospár bekérése az asztalhoz

Amint az udvarra kitekintetten,
Egypár galambot mándjárt észrevetten.
Behívtam őket hogy meg ne fázzanak
Hanem velünk együtt szépen mulassanak.
De mivel én is csak jüvevény vagyok
Szállást én nókik sehogy sem adhatok
Gondoltam meg kérem a tisztelt násznagyurakat
Fogadják el tőlem e páros galambokat.

Vacsora végeztével

Becsületre méltó jó háznagy uraim
Hallgassék meg kérem egy néhány szavaim.
A fiatalembér már az ülést meguntá
A zenész is a jó talp alá való huzná
Ha befejezték már a vacsorát
Engedjék kiszállni a boldog párt.

Menyasszony búcsuztató

Tisztelt gyülekezet kénék egy kis csendet.
Kedves háznagy urak és szép vendégsereg.
Elmondom röviden jövetelünk célját,
Tartsa vissza mindenki jókedvét a bánatát.
Kedves vőlegényünk felkért engem mára,
Hogy a nehéz munkába legyek neki társa.
Mert ő szívet talált szívet adott mindenek,
Hűséget esküdik szép menyasszonyának,
Isten rendelése teremtéstől kezdve,
Hogy könnyebb a teher párosan viselve.
Mielőtt elvimmék a ház virágszáját,
Elmondom helyette az ő búcsu szavát.
Sorra veszem őket kiket majd megillet
Kérem ez időre szíves türelmüket.

Kedves édesapám búcsuzom tőled,
Mielőtt hárszék küszöbén átlépek,
Amit velen tévél azt meg nem halálhatom,
Az ur számolyához értes száll fohászon.
Amíg itten éles azután az égbe,
Mindenütt dicsőség a boldogság kíséren
Köszönöm jó apám sok szíveskedet
Hogy örömmel élhesz sok boldog éveket
Isten oltalmába ajánlak téged.

Jer ide jó anyám, tőled is búcsuzok,
Mielőtt szerető karodból távozok.
Ajkam nem mondhatja hogy mit kíván a szíven,
Egykor a mindenkoron áldjon meg az Isten.

Kedves jó testvérem fogjad meg kezemet,
Tetőled vállamon esik nagy nehezen.
Tartsa össze Istven a testvér szeretetebe,
Hogy jók legyünk egymáshoz az egész életbe.
Mert a jó testvér ki egymást szereti,
Az Ur országába jutalmát veheti.

Kedves jó rokonsim búcsu szavaimra,
Jöjjetek közelebb egy pár búcsu szóra,
Elnékem mennem kell, de rátok gondolok,
Vegessenek titeket az égi angyalok.
Mi jók voltunk egymáshoz nehéz most a válás
A nagy teremtéstől szálljon rátok áldás.

Somogy Megyei Múzeum
23-87/5
Képrajzi Osztály

Kedves lány barátain most hozzátok szólok,
Bánatos szívemmel tőletek bucsuzok
Közületek én moston kilépek,
Szerencsés angyala repüljün felőtek
Az élet utjain legyetek boldogok,
Hű és szerető élettársra találjatok
Mogyek már kedveseim elvölök tőletek,
Csókollak ezerszer, Isten hát veletek.

Most pedig elmenjünk uralim, mert nincs többidőnk hátra,
Az Istennek áldása szálljon ezen hátra
Mind akik itt vannak nyújtsanak most kezet,
En most már elmegyek, - Isten hát veletek.

Völegény bucsuzató

Kedves gyülekezet kérnék egy kis csendet
Tisztelt násznagy urak és szép vendégsereg
Elmondom röviden jövetelünk célját,
Tartsen vissza mindenki jókedvét a bánatot,
Kedves völegényünk felkért engem mára
Hogy e nehéz munkába legyek neki társas,
Mert ő szívet talált, szívet ad másnak,
Hüségét esküdik szép menyasszonyának,
Isten rendelése teremtéstől kezdve,
Hogy könnyebb a teher párosan viselve
Most mielőtt elindulok az élet utjára,
Kedves jó szüleim szólok most hozzátok.

Elsőben is apám bucsuzok tőled,
Mielőtt hajlékunk küszöbét átlépek
Ami velem tettél azt meg nem halálhatom,
Az Ur számoldyhoz érted száll fohászon
Anig itten éles azután az égbe,
Mindenütt dicsőség a boldogság kíséren
Köszönöm jó apám sok szivességedet
Hogy örömmel élhess sok boldog éveket
Isten oltalmába ajánlak tégedet.

Kedves édesanyám most amikor tehozzád beszélek,
A szívembe akkor nagy fájdalmat érzek,
Te nekem köszönöm, hogy e földön élek,
Es hogy fölneveltél hálát mondok néked
Te irányítottad mind eddig utamat,
Lelkemről elűztél minden bus gondomat
Isten rendelése hogy tőled elvölök,
Szerető párossal külön uton járjak
Csak azért az egyért könyörgök tenéked,
Tard meg irányomba mindig hű szereteted
Légy szerető anyám bár nem leszek veled,
Áldja meg az Isten minden lépésedet.

Szerető jó bátyám bucsuzok tetőled,
 Nie, ott hásumknak küszöbét átlépem.
 Te ki idegenbe töltöd most napjaid,
 Nem hallod testvéred bucsuzó szavait.
 Idegen földnek te ki rabja lettél,
 Adjon az Ur, Isten szerencsés háza térést,
 Térj vissza mielőbb e szülői házba,
 Azzal a magyon sok magyar honfitással.

Kedves jó testvérem fogjad meg kezemet,
 Tetőled váláson esik nagy nehézen.
 Tartsan össze Isten a testvér szeretetbe,
 Hogy jók legyünk egymáshoz az egész életbe.
 Mert a jó testvér ki egymást szereti,
 Az urnak országába jutalmát veheti.

Kedves legény társaim is akik itt vannak,
 Akik résztvevői ez ünnepi napnak.
 A nagy Ur az áldást ossza meg veletek,
 Hogy egész életetekbe boldogok legyetek.
 És hogyha eljön majd utolsó órátok,
 Kívánom az égbe legyen dícső koronátok.

Most pedig elmenjünk ureám, mert nincs több időnk hátra.
 Az égnek áldás szálljon ezen házra.
 Mánd akik itt vagytok nyujtsatok hát kezet
 Én mostmár elmegyek, - Isten hát veletek.

Vőlegény átadása a menyasszonynak háznál

Önmélem emelen fel szemem az égre,
 Hogy megérkestünk hála Isten vége,
 Akit menyasszonyunk oly nehézen várva,
 In mosolyoghat most élete párjára.
 Szeressék őt magát, szeressék a lelkét
 Szeressék mint leányuk hitese férjét
 Kívánom hogy amint átadjuk itten őtet,
 Ez egész családát áldja meg az Isten.

Menyasszony kikérése az esküvőre

Örömmel virradt fel reám-e szent reggel,
 Kedvel üdvözöltem ártatlan szívemmel,
 De most a szívemet nagy bánat fogta el,
 Midőn a házasság élet útjára lépek fel.
 Hosszu az én utam amelyen indulok,
 És jó Istenem tehozzád fordulok.
 S tetőled buggó szívvel kegyelmet csókolok,
 Mert áldást és békét csak tőled nyerhetek.
 Kérlek, hogy el ne hagyj e nehéz sorsomba,
 Szent fiaddal együtt állj mellettem nyomba.
 Mert ne változik meg az életemnek útja,
 Vagy haltig öröme, vagy örökös bura.
 Mánd azért én Istenem ne hagyjsej legy velem,
 Bocsdad meg ellened elkövetett vétkem.
 Add hogy boldog legyen az én házasság életem,
 Minden üdvényemen te légy a veőérem.
 Dícsőség azért a nagy magasságba,
 Istennek ki lokik fénylő boldogságba.

Ki rendelt énnekem egy igazi társat,
Kivel parancsai szerint majd híven eljárjak,
Reszketnek ajkaim belső félelemtől,
De még jobban remeg a szívem szeretettől.
- Szívemből szeretett édes jó szüleim, -
És kik jelen vagytok rokonom, testvérim.
Kisérjétek ti is az Isten házába,
A Mindenhatónak szent templomába.
S kérjétek az Istent örten imádkozva,
Bő áldását adja szent házasságomra
Induljunk el tehát a Szentháromság nevében.
E nehéz utamon vezéreljen Isten.

Völögyény búcsuztató /kettes/

Kedves jó szülők! fészketeknek két ifju fiókája
Próbálgatja szárnyait most az indulásra,
Kirepül, körül néz és megtalálja párját,
Mindenik az ő szíve választottját. -
- Utaik elválnak ne egyfelé repülnek,
De egyformán szeretik az édes szülőket.
Az egyik visszatér örömeire a családnak,
A másik gyámolítója lesz egy özvegynek a párja egy árvának.
/Vissza száll mindenik a az egyik itt marad,
A másikat elrepül és egy új fészket rak /
Most mielőtt elindulnak az élet útjára
Köszönetet - a búcsút szólnak most hozzátok.
Elsőben is szól az ifjabbik fiu
És szüleitől elképpen vessz búcsút.

Kedves jó szüleim! Lakodalmi sereg!
És kik jelen vagytok szeretett vendégek.
Nem sok időm van már talán csak egy óra,
És ekkor fogadok az urnak szent házába.
Az ígéretem mit mátkámnak tettem,
Eljött az ideje hogy beteljesítem.
Kivánságom szerint hajlékába menjek,
S az életnek baja közt vele együtt küzdjek.
Az Isten rendelte hogy ez utra térjek,
Mégis az elválás nagyon fáj szívemnek.
Kedves jó szüleim nagy az én bánatom,
Hogy a sok jószáguk meg nem hálálható.
De kérem az Istent fizessen meg ezért,
Hogy így felneveltek, gondomat viselték.
Vigyáztak lelkeimre, testemet ruházták,
Minden kívánságom jóra meggyeresték.
Most itt van az óra mikor el kell válnom,
Més ház lesz otthonom más mellé kell állnom
Én utánamötöbbé ne buszakodjatok,
De hű szeretetet tovább is adjatok.
Köszönöm szülői szereteteteket,
Áldja meg az Isten minden lépéseteket.

Kedves jó testvéreim fogjátok meg kezem,
Töletek a válás esik nagy nehezen.
Tartsen össze minket a testvér szeretet,
Jók legyünk egymáshoz az egész életbe.
Mert a jó testvér ki egymást szereti,
Az Urnak országába jutalmát veheti.
Adjon meg titeket az Isten szíveimből kívánom,
Ezzel végzem el töletek búcsuzásom.

II.

Kedves jó szülők hozzátok most én szólok,
Fiatok nevébe köszönetet mondok.
Kedves jó szülőim fiatok szónatja,
Hála tiszteletét veletek hallatja.
Tudom öröm könnyet hullatok felettem.
Hogy megértétek midőn véglegény lettem.
Köszönöm, hogy felneveltetek,
És hogy mindig erősen fogtátok kezemet.
Kívánom e földön még soká éljétek,
Oreg napjaitokba boldogok legyetek.
És ha majd eljön az utolsó órátok,
Kívánom az égbe legyen dícső koronátok.

Most pedig felkérem a jelen levőket,
Induljunk el innen csendes békecsöngésbe.
Kedves véglegényeinknek teljesítsük kívánságát,
Keressük fel mindkettőnek az élete párját.
Tehát induljunk el mert ott reánk várnak,
Szerezsünk ma örömet e két boldog párnak.
Addig is míg onnét vissza térünk,
Áldás és békecsöngés maradjon itt velük.

Menyesszony búcsuztatása esküvő előtt

Örömmel virradt fel reám e szép reggel,
Kedvel üdvözültem ártatlan szívemmel,
De most a szívemet nagy bánat fogta el,
Mert a házasság útjára lépek fel.
Hosszu az én utam amelyen indulok,
Ezért jó Istenem tehozzád fordulok.
Tetődöz buzó szívvel kegyelmet esdeklek,
Mert áldást és békét, csak téled nyerhetek.
Kérlek, hogy el ne hagyj e nehéz sorsomban,
Szent fiaddal együtt állj mellettem nyomban.
Mert ma változik meg az életemnek útja,
Vagy holtig öröme, vagy örökös bura.
Azért jó Istenem ne hagyje el légy velem,
Bocsásd meg ellened elkövetett vétkem.
Add hogy boldog legyen az én páros életem.
Minden bűvénnyemen te légy a vezérem.
De mielőtt elmennék ezen hosszú utra,
Illő hogy szüleimnek köszönetet mondjak. -
- Először is lelke az ég felé tárul,
Ott keresi szüntelen az édesapánkat.
Ótet várom én már két évtized óta,
Nézzék meg nincs-e itt, valahol a sorba.
Két éve, hogy elment mondtad - Isten veled,
Azt ígérte vissza jön ajándékot hoz neked.
Én azóta mindig szüntelenül várom,
S az éjjel azt álmodtam, hogy ma itt meglátom.

Szolnok Megyei Múzeum
23-87/9
Néprajzi és Emléktároló

De az álom megcsalt, mert én őt nem látom,
Nincs ő már seholsen ezen a világon.
Idegen földbe nyugossza álmait,
S nem hallja most lánya esdeklő szavait.
A harctér mezőnek lett ő áldozata,
Adjon az Ur Isten áldást poraira
Nyugodjál jó apám csendbe és békébe.
Egykor találkozunk majd ott fenn az égnekbe

Kedves édesanyám, most amikor tehozzád beszélek,
A szívémben akkor nagy fájdalmat érzek
Tenéked köszönöm, hogy e földön élek,
Es hogy fölneveltél halált mondog érte.
Te irányítottad mind eddig utjaim,
Lelkemről elűsted minden bus gondjaim.
Most azért az egyért könnyörgök tenéked,
Teresd meg irányomba mindig hű szereteted.
Légy szerető anyám s én itt leszek veled,
Áldja meg az Isten minden lépésedet.

Kedves jó rokonaim most hozzatok szólok,
Gyermeki szívennel köszönetet mondok
Hogy ezideig mindig ránk gondolatok,
Tudjátok, hogy nincs apám, hogy én árva vagyok,
Tartsen össze Isten ezután is a rokon szeretetbe,
Hogy jók legyünk egymáshoz az egész életbe.
Mert a jó rokon ki egymást szereti,
Az Urnak országába jutalmát veheti.

Kedves lánybarátám, most hozzatok szólok,
Bánatos szívennel töletek bucsuzok.
Köszöletek én mostan kilépek,
Szerencse angyala repüljön felétek.
Az élet utjain legyetek boldogok,
Hű és szerető élettársra találjatok.
Megyek már kedvesim elválllok töletek,
Csökköllek ezrasszer, Isten hát veletek.

Most pedig felkér em a jó édesanyát,
Engedje el velünk ő egyetlen lányát.
Hogy elmenjünk innét szent eskü tételre,
Az Ur szolgájához az oltár elejbe
Jer hát a boldog utra az Isten színe elé,
Hű párját ott mindenki meglelé.

Esküvőre menetkor

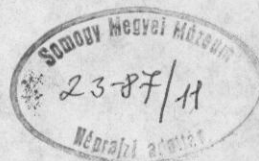
Kedves gyülekezet kérnék egy kis csendet,
Tisztelt náznagy urak és szép vendég sereg.
Elmondom röviden mai napunk célját,
Tartsa vissza mindeinki jókedvét s bánatát.
Kedves vőlegényünk felkért engem mára,
Hogy e nehéz munkába legyek neki társa
Mert ő szívet talált, szívet ad ő másnak,
Hőséget esküdik szép menyasszonyának.
Isten gondolása teremtéstől kezdve,
Hogy könnyebb a teher párosan viselve.
De mielőtt elmennénk a szent esküvőre,
Had szóljak most pár szót vőlegényünk helyett. -
- Mint a rózsabokrot melyet megtép a szél,
S szórja virágait sord szívvel szerteszét.
- Letépett engem is az élet hideg szele.

Szerető szivektől sodort el engemet.
Messe elkerültem a szülői háztól,
Itt verve gyökeret mostan az én lábam
Hol lehetnek nékem most drága jó szüleim,
Hol lehetnek mostan az én jó testvérim
Hol vagy te jó anyám, tán az égbe vagyol?
Onnan nézed hogy fiednek mily nagy napja vagyok.
Igy volt elrendelve az Isten végsője.
Atyai kegyelme és bölcs rendelése
Nyugodjál jó anyám esendbe és békébe.
Addig is míg tehozzád jutok az égbe.

Ahogy becsukom most lelki szememmet
Látlek édesapán a tevéled beasólok.
Tudom, hogy te is látasz, vagy talán siratgatsz,
Itt vagy körülöttem gondolataidba.
Nem csak tudom, de máris érzem azt,
Hogy apa kézed engemet simogat
Milyen jó ezt tudnom, hogy nem vagyok árva,
Lelki szememmel most ahogyan látlak.
Almodom-e én ezt? vagy pedig valóság,
Hogy messze vagy tőlem és csak úgy gondoloz rám.
De az álomból in fel kell, hogy ébredjék,
Itt sen körülöttem a valóság terhe.
Nem lehet mást tennünk, csak Istenbe bizván,
Hogy az életbe még viszont látjuk egymást.
Akkor megcsókolom atyai kezedet,
Ládjon meg az Isten jó atyám tégedet.
Még mielőtt elmennénk a szent esküvőre,
Hád szóljak még pár szót menyasszonyunk helyett
Hogy szüleinek mostan megköszönjem,
Hogy gondját viselték eddig gyermeküknek.
Ők irányították mind eddig utjait,
S lelkéről elűzték minden bus gondjait
Az Isten áldását kérem fejetekre,
Olyan bőven mint harmat hull a rétekre.
S végtére vigyel fel lelketek az évbé,
Örvendjétek ottan örök dicsőségbe

Most pedig felkérem a kedves szülőket,
Engedjék el velünk kedves gyermeküket
Hogy elmenjünk innóé szent eskü tételre
Az ur szolgálatához szolgáljához az oltár elejbe
Jer hát a boldog utra az Isten színe elé,
Hű párját ott mindenki meglelé

Völegény búcsuztató

Völegényünk búcsuzik édes szüleitől,
Szívéből szeretett jó testvéreitől.
Szólana de nem tud látom az arcáról,
Azért elmondom én mit elméje gondol.
A búcsuzásnak most léssen kezdése,
Legyünk csendességgel míg léssen végsése.

Kedves jó szüleim! Lakodalmi sereg.
És kik jelen vagytok szeretett vendégek.
Nem sok időm van már talán csak pár óra,
És esküt fogadok az Urnak szent házába.
Az ígéretet mit mátkámnak tettem,
Eljött az ideje, hogy beteljesítem.
Kívánságra szerint hajlékába menjek,
Az élet baja küst vele együtt kündjek.
Az Isten rendelte, hogy ez utas tórjek,
Mégis az elválás nagyon fáj szívemnek.
Kedves jó szüleim, nagy az én bánatom,
Hogy a sok jószáguk meg nem hálálhatom.
De kérem az Istent fizessen meg ezért,
Hogy így felneveltek, gondomat viselték.
Vigyáztak lelkekre testemet ruházták,
Minden kívánságom jóra magyarázták.
Most itt van az óra mikor el kell válnom,
Már hős lesz otthonom más mellé kell állnom.
En utónam többé ne buelakodjenak.
De hű szeretetet továbbra is adjanak.
Köszönöm szülői szeretetüket,
A meg nem érdemelt gondviselésüket.
Most mielőtt kilépek hajlékunk ajtaján.
Ez alkalommal szólok hozzád spám.
Amit velem tevél azt megnem hálálhatom.
Az ur székelyéhez érted száll fohásom.
Amig itten élsz azután az égbe,
Mindenütt dicsőség, boldogság kísérjen.
Köszönöm atyai hű szeretetedet,
Áldja meg az Isten minden lépésedet.

Jer ide jó anyám most téled búcsuzom,
Mielőtt szerető karodból távozom.
Ajkam nem mondhatja, hogy mit kíván a szívem,
Egykor a mindenkor áldjon meg az Isten.

Kedves jó testvérim jertek most közelebb.
Töletek e válás esik nagy nehezen,
Tartson Isten össze a testvér szeretetbe,
Hogy jók legyünk egymáshoz az egész életbe.
Mert a jó testvér ki egymást szereti,
Az ur országába jutalmát veheti.

Kedves Legénytársain és akik itt vannak
Akkik részt vesznek ez ünnepi napnak.
Az nagy ur az áldását ossza meg veletek
Egész éltetekbe boldogok legyetek.
És hogyha eljön már utolsó órátok,
Kívánom az égbe legyen dicső korenátok.

Most pedig elmenjünk mert nincs több időnk hátra,
Az égnek áldása szálljon ezen hátra.
Mind akik itt vannak nyujtsanak most kezet,
Mert most már elmegyek - Isten hát veletek.

Menyasszony kikérése az esküvőre.

Ürömmel virradt fel reám e szép reggel
Kedvel üdvözöltem értetlen szívemmel
De most a szívemet nagy bánat fogta el,
Miköz a házas élet utjára lépek fel.
Hosszu az én utam amelyen indulok,
Édes jó Istenem tehozzád fordulok.
Tetőled busszó szívvel kegyelmet esedeklek
Mert áldást és békét csak tőled nyerhetek.
Kérlek, hogy el ne hagyj e nehéz soromban,
Szent iffiáddal együtt állj, mellettem nyomban.
Mert ne változik meg az életnek utja,
Vagy holtig örökre, vagy örökös bura.
Azért jó Istenem ne hagyj el légy velem,
Bocsásd meg ellened el követett vétken.
Add, hogy boldog legyen az én páros éltém,
Minden béványemen te légy a vezérem.
De mielőtt /elmennénk az /szent esküvőre/ elindulok az élet utjára
Kedves jó szüleim szólak most hozzátok.
Elsőben is hozzád szólok apám,
Ki távol vagy tőlünk én csak úgy gondolok rád.
Hol vagy most jó apám? mily nagy messze vagyol,
Nem tudod hogy lányodnak mily nagy napja vagyon.
.....éve elmentél, mondtad Isten veled,
Azt ígérted vissza jősz ajándékot hozol nekem.
Én ezötte mindig szüntelenül várlak,
Az éjjel azt álmodtam, hogy ma itt meglátlak.
De az álom megesselt mert én őt nem látom,
Hol lehet ő most e napon ezen a világon.
De hogy most becsukom lelki szememmet,
Látlak most jó apám a tevéled beszélek,
Tudom, hogy te is látasz vagy talán siratgatasz,
Itt vagy körülöttem gondolatádban -
Nem csak tudom de már is érzem azt,
Hogy apaizai kezéd engem simogst.
Milyen jó ezt tudnom, hogy nem vagyok árva,
Lelki szememmel most ahogyan látlak.
Álmodom é-én ezt? vagy pedig valóság,
Hogy messze vagy tőlem és csak úgy gondolok rád.
De az álomból im fel kell hogy ébredjek.
Itt van körülöttem a valóság terhe.
Nem lehet mást tennünk csak Istenbe bizván,
Hogy az életbe még viszont látjuk egymást.
Akkor megcsókolom apa kezédet,
Áldjon meg az Isten jó apám tégedet

Kedves édesanyám tehozad mit szölkék?
Aki a búlcscmet oly sokat ringatted,
Legyen veled mindig az urnak jobb karja,
Életedet butól veszélytöl takerja.
Sen felejtethen el soha jötéd
Áldja meg az Isten minden lépéted.

Kedves nagyszüleim unokátok szöasztja,
Hálás tiszteletét veletek hallatja.
Tudom öröknönyet hullattok felettem,
Hogy megértétek mindig menyasszony lettem.
Kivánom e földön még soká éljétek,
Öreg napjaitokba boldogok legyétek.
És hogyha eljön majd utolsó órátok,
Kivánom az égbe legyen dícső koronátok.

Most pedig felkérem a kedves édesanyát,
Engedje el velünk az 6 kedves lányát,
Hogy elmenjünk innét szent eskü tételre,
Az urnak szolgálójához az oltár elejbe.
Jer hát a boldog utra az Isten színe elé
Hü párját ott mindenki meglelé.

Menyasszony búcsuztató

Kedves násznagyurak eljött az az óra,
Hogy meghallgassanak engem egyper szóra,
Nem lesz hosszantartó elmondom ezennel,
Kérem, hogy hallgassanak meg szives türelemmel.

Mióga na az élet kertjébe sétáltam,
Egy busongó szelíd galambra találtam.
Köszön tölé, hogy mi okozta siralmát? -
Szkép adta elő szívének fájdalmát.
Mecse eskü innét ahol nevelkedtem,
Nem állhatnak mellém mind kiket szerettem.
Hlaskitott tölük egy ismeretlen végzet,
Pedig édes álm volt küszöttük az élet
Drága jó rokonim, kedves kis barátim,
Kikkkel eltöltöttem gondtalan napjaim,
Mecse vagytok tölém- nem is tudtok róla,
Hogy az a mai nap mi is a számomra.
Boldog vagyok azért, hogy itt állnak szüleim,
És az elfelejtethetlen kedves testvéreim.
Eszket szerettem igazán és híven,
És most elkell válnom azért vérszük szívem
Ismét kérdeem ezen szelíd kis galambtól,
Hogy miért kell elválni kedves szüleitöl?
Ezen kérdésekre már nehezen felelt,
Gondolkozott kissé míg rá szavakat lelt.
Végre így szölt rezző hangon szendéremmel,
Tölve van a szívem ugyanod szerelemmel.
Egy legény rebolta el szívemnek nyugalmát.
És én ebben látom az Isten hatalmát.
Vole egyesülni szent határozásom.
Otlet követem míg meg nem ássák sírom.
Sorsomat már nem lehet kikerülnöm,
A szeretet szárnyán hozzá kell repülnöm.
Az itthagvandó hü kedveseitöl,
Hincs örök búcsuzni a fájó érzéstöl.

Bucsuuz el helyettem köszönd meg nevébe,
Amit velem tettek ahiket szerettem.
Rószat veszel barátom szívem fájdalomba,
Ez órákany bucsu e pillanatába,
Csendesedjél szívem szünjetei könnyeim,
Hád tudjam mondani bucsuzó szavaim -

Kedves szüleim! Lekodalmi szereg!

És kik jelen vagytok szeretett vendégek.
Nem sok ideje még, talán egy órája,
Hogy esküt fogadtam az Urnak szent házába.
Az ígéretemet mit mátkámnak tettem,
Mijött az ideje, hogy beteljesítsem.
Kivánsága szerint hajlékába menjek,
S az élet baja közt vele együtt küzdjek.
Az isten rendelte, hogy az utra térjek,
Mégis az elválás nagyon fáj szívemnek.
Kedves jó szüleim, nagy az én bánatom,
Hogy e sok jószáguk meg nem háldálhatom,
De kérem az Istent fizessen meg azért,
Hogy így felneveltek, gondomat viselték.
Vigyáztak lelkekre, testemet ruházták,
Minden kívánságom jóra nagyardaták.
Most itt van az óra mikor el kell válnom,
Már ház lesz otthonom, már mellé kell állnom,
En utánam többé ne buslekedjatek,
De hi szeretetet tovább is adjatek.
Köszönmű szülői szereteteket,
A meg nem érdemelt gondviselősteket.
Most mielőtt kilépek hajlékunk ajtaján,
Engedd meg jó apám had szóljak tehozád.
Hisz neked köszönmű, hogy e földön élek,
És hogy felneveltél hálát mondok érte.
Te irányítottad mind eddig utjaim,
Lelkemről álltad minden bus gondjaim.
Most azért az egyért könyörgök tenéked,
Tard meg irányomba mindig hi szereteted.
Légy szerető apám - bár nem leszek veled,
Áldja meg az Isten minden lépésedet.

Jer ide jó nyám téled is bucsuzok,
Mielőtt szerető kerodból távozon
Ajken nem mondhatja hogy mit kíván a szívem,
Egykor s mindenkoron áldjon meg az Isten.

Kedves jó testvéria bucsu szavaimra,
Jöjjetek közelebb ti is egy pár szóra,
Annakem mennem kell, de rátok gondolok,
Vezessenek titeket az ősi angyalok.
Hi jók voltunk egymáshoz nehéz most e válás,
A nagy teremtőtől szálljon rátok áldás.

Vőlegény bucsuztató

A vőlegény helyett emelen sajnálat,
Hagyjátok el mostan kincsé a nótákat,
Ne szédüljétek mert a szívnak ártsága,
Nagyobb most miné ama hagedű seregéne.
Kedves édesapám kinek kebléből,
Sok áldás áradt rám Isten kegyelméből.
Szemmel jó apám kőszövény hűséged,
Színtelen jótéted sokszori hívásod,
Nem felejtethem el azok jótétedet,
Áldja meg az Isten minden lépésedet.
Kedves édesanyám mikor tehozzád beszélek,
A szívembe ekkor nagy fájdalmat érzek,
Legyen veled mindig az Urnak jobb karja,
Életedet butól vesszétől megóvja.
Szerencse és áldás kísérje életedet,
Boldogság és béke örvendje léteted.
Kedves nagyszüleim hozsátok mit szólnak?
Kik a bölcsőmet sokat ringattátok.
Az Isten áldását kérem fejtekre,
Olyan bőven mint kormat hull a rétekre.
Végére vigye fel lelketeket az égbe,
Örvendjétek ottan örök dicsőségbe.
Kedves jó rokonim fogjátok meg kezem,
Tartsan Isten őcsze a rokon szeretetbe,
Mert a jó rokon ki egymást szereti,
Az Ur országába jutalmát veheti.
Édes legény társaim, ifjú barátaim,
Kikkel eltöltöttem mind eddig napjaim,
Sok boldog napokat töltöttem köztetek,
Igen szépen kérlek el ne felejtsetek.
Drága menyasszonyom édes hites párom,
Lass most fő örökbe igaz boldogságra.
De azért titeket nem felek feledni,
Mint hű barátinat síromig szeretni,
Ha Örvendeztetek hát jelen menyegzőságra,
Hogy kívánságaim teljesedjenek be.
Most pedig kik itt vagyunk induljunk el innen,
Menjünk a mátkáért a legnagyobb renddel.

Arva bucsuztató apától

Kedves édesapám kit már a tenetű sirboltok fedeznek,
Zokogó ajkaim rólad emlékeznek.
Ha vissza gondolok legény ébítésre,
Szörnyű szomorúság száll az én szívemre.
De azért megnyugszom Isten bölcs végzésén,
Atyai kegyelmén és bölcs rendelésén.
Kedves édesapám majd egyszer én is oda megyek hozzád,
Ott megfogjuk látni nagy örömk közt egymást,
Nyugodjál jó apám örök dicsőségbe,
Addig is míg tehozzád jutok az égbe.

Somogy Megyei Múzeum
23-87/16
Néprajzi adattár

Egy másik

Szeretd jó apám bucsuzok tetőled,
Mielőtt háródnak küszöbén átlépek,
Hogy te idegenbe nyugszod álmaid,
Nem hallod te fiad bucsuzó szavait,
A harctér mezőknek vagy te áldozata,
Adjon az Ur Isten áldást poraidra,
Nyugodjál jó apám békén és csendesén,
Egykor találkozunk oda fenn a mennybe.

II.

Édesapám várom nyolc esztendő óta,
Nézzék meg veléhol nincs e itt a sorba,
Nyolc éve hogy meghalt monda Isten velem,
Azt ígérte vissza jön puskát hoz énnékem.
En szóta mindig sauntelenül várom,
Az éjjel azt álmodtam hogy me itt meglátom.
Ez az álom nem eselt megis látom őtet,
Amint nővegetem ezt a hős emléket,
A neveket rajta sorba olvasgatom,
A hetedik sorral fáj a szívem nagyon.

Apjától

Kedves édesapám kinek kedléből
Sok áldás áradt ár rám Isten kegyelméből,
Szemmel jó apám köszönöm hűséged,
En velem szembeni minden kedvességed.
Nem hálalhatom meg jószágodat soha,
Hátra levő időd ne legyen mostoha
Nem felejthetem el soha ká jótétedet,
Áldja meg az Isten minden lépésedet.
Adjon az Ur Isten ezekért friss jó egészséget,
Holtod után pedig örök idvességet.

Menyasszony bucsuztató

Tisztelt násznapy urak áljött az az óra
Hogy meghallgassanak engem egy pár szóra
Nem lesz hosszantartó elmondom ezennel
Kérem, hogy hallgassanak meg szives türelemmel.
Amint ma az élet kertjében sétáltam,
Egy busongó szelid galaura találtam,
Megkérdeztem tőle, hogy mi okozta siralmát,
Ekkép adta elő szívének fájdalmát.
Elérkezett életemnek most ezen órája.
Midőn elindulok az élet utjára.
Bár most boldog vagyok, mert itt állnak szerettim,
és az elfelejthetetlen kedves rokonsim,
Ezeket szerettem igazán és hiven
En most el kell válnom ezért vérzik szívem
De boldogságim közt most szomorúság lebeg
Mert az élők közt szüleim keresem
Bucsuzót szeretnék szólani hozzájuk
Kiket az élők közt többé sohasem látok.
Titeket kereslek drága jó szüleim
Kik az égbe veytök onnan néztek engem.

Somogy Megyei Múzeum
2387/17
Répraji adatok

Hogyha itt volnátok e hozzám tudnátok szólni,
Könnyebb volna sokkal az életre indulni.
S ahogy most bacsukon lelki személnet
Látok benneteket s veletek beszéllek.
Ti is láttok tudom jószágos lelkekkel,
Sínogattok engem szülői kezekkel
Milyen jó így tudni, hogy nem vagyok árva
Lelki személnet ahogy mostan látok
De az alomból im fel kell, hogy ébredjek
Itt van körülöttem a veleség terhe,
Bár testetek barítja egy gyözeses sírhalom
De emlétek megőrzés, szerető lányotok
Így volt elrendelve az Isten végnese
Árjai kegyelme és bölcs rendelése
Nyugodjatok szüleim csendbe és békébe
Egykor találkoznak majd ott fenn az égbe.

Kedves jó testvérem bacsu szavaimra
Jez mostan közelebb egy pár bacsu szóra
Sínökem mennem kell de redő gondolok
Veszesszenek tégedet az égi angyalok
Má jók voltunk egymáshoz nehéz most a válás
A nagy Teremtőtől szálljon rád áldás

Nevelő szüleim testvérem rokonim
Barátok szomszédim és jó akaróim
A nagy Ur az áldást ossza meg veletek
Égész éltetekben boldogok legyetek
És ha majd eljű az utolsó órátok
Kívánom az égbe legyen dícső koronátok

Kedves lánybarátim most hozzátok szólok
Bánatos szívemmel tőletek bacsusok
Közületek én mostan kilépek
Szerencse angyala repüljön felőtek
Az élet utjain legyetek boldogok
Má és szerető élettársara találjatok
Mogyek már kedvesim elválók tőletek
Csókolok szerencsés Isten hát veletek

Most pedig Isten veled te.....küszög
Kívánom határid ne érje ellenség
Legyen vetősíden az Isten áldása
Míg a napnak lesz az égen ragyogása.

Sárem most szavaim nincs több időnk hátra
Mind ekik itt vannak nyugtának most kezét
Hert mostan elnegyek Isten hátaveletek.